
Cyklevise

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Cyklewise", i: *Mindeudgave Digte*, side: 145, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Cyklevise

Det er Foraarsvejr,
der er Fløjt af Stær,
der er grønne Skud,
vi maa ud, maa ud.
Kom nu med! og blæse med Frakken!
Haha, saa blev da den Marts forbi.
Nu Cyklen ud af sit Vinterhi.
Det gaar af sig selv paa den jævne Sti,
og et dejligt Mas op ad Bakken.

Lad os standse her
for at faa vort Vejr,
for at se os om.
Ih, hvor højt vi kom!
det er lige ved at gi' Svimlen.
Se, Viben tumler saa kaad omkring,
som om hun aner slet ingenting,
hvor hun har hjemme med Hiv og Sving,
om paa Jorden eller i Himlen.

Og saa paa'n igen!
træd og slip, min Ven.
I al Evighed
gaar det op og ned,
det er Fremskridts faste Parole.
Det gaar op og ned, det gaar rundt og rundt,
og dog gaar det fremad med hvert Sekund
paa Cykleegernes Straalebundt,
paa to nylakerede Sole.

Det gaar op og ned,
men det gaar af Sted,
det gaar rundt og frem, det gaar ud og hjem,
og hej, for en Fart ned ad Bakken.
Vi rejser imod os saa frisk en Vind,
den staar os karsk helt i Sjælen ind.
Saa friskmalet skinner hvert Straa, hver Pind,
og selv Himlen er ny i Lakken.